

مکزیک

لحظه شماری پیوند

با سوسیالیسم امریکای لاتین

ترجمه و تدوین: ستاره عسگری

مکزیک با نزدیک به ۸۰ میلیون جمعیت و با یک پایتخت ۲۲ میلیون نفری، از کشورهای فقیر آمریکای جنوبی است. کشوری دارای تاریخ تمدنی مخصوص خود. تاریخ مبارزات اجتماعی و سیاسی مکزیک همیشه نه فقط سرمشق دیگر مردمان زحمتکش این منطقه بوده بلکه حتی بخش خاصی از تاریخ جنبش چپ جهانی به شمار می آید.

در تمام طول تاریخ موجودیت این کشور، زحمتکشان و رنجبران مکزیک از مبارزه جهت احقاق حقوق خود غافل نبوده اند. جنبش چپ در این سرزمین تاریخی به قدمت تاریخ استثمار و استعمار دارد، مکزیک با قهرمان های فراموش نشدنی اش همچون زاپاتا.

به دلیل همسایگی این کشور به ایالات متحده آمریکا، مردمان این سرزمین در ۲۰۰ سال گذشته تاریخی استثمار و استعماری و پر حادثه ای را شاهد بوده اند.

فقر، بیکاری، بهره کشی ارزان از بازوی کار زحمتکشان این سرزمین توسط سرمایه داری نه چندان رشد یافته داخلی، که حتی سوء استفاده از کار زنان و کودکان را نیز برای خود مجاز می شمارد.

بحران های متعدد اقتصادی حاصل از همراهی نیروهای مدافع و دخیل در سود سرمایه داری غارتگر تحت حمایت امپریالیسم همسایه، این کشور غنی از ثروت و دارائی را به مرکز بحرانی ترین کشور آمریکا لاتین مبدل کرده است.

مهاجرت اجباری انسان های فقرو بیکار جهت دسترسی به قطعه نانی برای خود و کودکان خود، تاریخ مرزی پر حادثه ای را مابین مکزیک و آمریکا بوجود آورده است. تمام کوشش های آمریکا جهت جلوگیری از عبور غیر قانونی انسان های گرسنه و بیکار از مرز مکزیک به ایالت تگزاس اغلب از طرف مهاجرین مکزیکی بی ثمر می ماند. اخیر مسئولین حکومتی آمریکا تصمیم گرفته اند تا در مرزها مابین دو کشور را دیواری آهنین بکشند. دیوار آهنینی که مدافعان سرمایه داری مدعی بودند که در مرزهای اتحاد جماهیر شوروی سابق وجود داشته، اکنون در واقعیت و در مقابل چشم مردم جهانیان درمرز های دو کشور آمریکا و مکزیک گسترده می شود، تامبادا پا برهنه های گرسنه مکزیکی از مرزهای مابین دو کشور عبور کرده و با دسترسی به یک زندگی بخور و نمیر در آمریکا به تمدن و چهره به ظاهر زیبای سمبل سرمایه داری جهانی یعنی ایالات متحده آمریکا آسیب وارد کنند.

تنها یک نمونه از نمونه های بیشمار فجایع اجتماعی مکزیک را اگر بخواهیم نام ببریم موج میلیونی استثمار و کار کودکان در این کشور است. بنا به اعلام رسمی وزارت کار این کشور، مکزیک دارای ۳ میلیون کودک مجبور به کار در بازار کار این کشور است. ۲ میلیون نفر از این کودکان فقط دارای ۱۲ تا ۱۴ سال سن می باشند. به اغلب این کودکان دختر و پسر از طرف کار فرما حتی مزد و عده داده شده نیز پرداخت نمی شود. تقریباً همگی این ۳ میلیون کودک به دلیل گرسنگی و اشتغال جباری بی سواد هستند. به این کودکان بدون پناه و مظلوم حتی در محیط کار تجاوز می شود.

تورم سرسام آور و افزایش بی وقفه قیمت ها با نزول دستمزدها همراه است؛ بطور مثال طی روزهای ۱۰ تا ۱۳ ژانویه ۲۰۰۷ در بسیاری از شهرها و ایالات مکزیک، صدها هزار تن علیه گرانی اصلی ترین ماده غذایی در این کشور - تورتیجا - دست به تظاهرات زدند. این نان که غذای اصلی مردم مکزیک به شمار می آید طی چند ماه به چهار برابر قیمت رسیده

است. زنان تظاهر کننده بر علیه دولت دست راستی فلیپه کالدرون شعار می دادند. توریتجا از پودر ذرت و حبوبات تولید می شود. بدنبال کمبود کاذب توریتجا. که در چندین ماه گذشته در بازار مکزیکی ایجاد شده، سرمایه داران و محترمان قیمت ها را افزایش داده اند. بحران سیاسی حتی در درگیری های تن به تن مجلس قانون گذاری این کشور چهره خود را نشان می دهد. پارلمان کشور در اختیار نیرو های حزب چپگرای انقلابی مکزیکی است و عوامل راست حداقل در مجلس مرتبا می کوشند تا در کار نیروهای مترقی مسلط بر مجلس تاثیر منفی بگذارند.

اکنون رنج بی حقوقی اقتصادی و سیاسی این ملت ستمکشیده را در مسیر تداوم مبارزات تاریخ گذشته خود قرار داده است. در جنوب مکزیکی ایالت چیپاس از یک سو شاهد جنبش عمیقاً مردمی زاپاتیست ها به رهبری فرمانده **مارکوس** می باشد. این ایالت عملاً از مدار سیاسی حکومت مکزیکی خارج شده و مردم فقر و زحمتکش منطقه با شعارهای کمونیستی خواستار اعتراف مسئولین مکزیکی به وجود یک ایالات خود مختار می باشند. در بخش شمال غربی ایالت چیپاس در ایالت اوخاکا جنبش چپ مکزیکی قدرت بازوان پر توان خود را به نمایش گذاشته است. مبارزات انتخاباتی مکزیکی نیز نشان می دهد که در صورت ضعف نسبی نیروهای دست راستی در اقدامات توطئه گرانه و تقلبات انتخاباتی، مردم با کمترین انرژی قادرند صحنه سیاسی مکزیکی را به نفع خود به عنوان هواداران نیروهای چپ مکزیکی تغییر دهند.

مهم ترین مشکل سیاسی موجود در بین نیرو های چپ این کشور عدم درک متقابل است. جنبش زاپاتیستی حاکم بر ایالت چیپاس با وجود نفوذ سیاسی کامل در میان مردم چیپاس، بدلیل داشتن ریشه در مبارزات چریکی (حتی توده ای) از «چپ روی کودکانه» ای رنج می برد که این چپ روی نقشی منفی در به رسمیت شناسی دیگر نیروهای چپگرای مکزیکی را باعث می شود. در انتخابات اخیر ریاست جمهوری مکزیکی جنبش زاپاتیستی با روش های چپ روانه، شرکت در انتخابات سراسری را تحریم کرده بود و این عمل با توجه به فاصله اندک آرای کاندیدای حزب انقلابی چپ مکزیکی (لویز) با حریف دست راستی خود، عملاً بهانه تقلب و اعمال روش های غیر قانونی جهت انتصاب «فلیپه کالدرون» رئیس جمهور فعلی را فراهم کرد.

این انتخابات در دوم یولای ۲۰۰۶ بر گزار شد. در این انتخابات رقیب راستگرا و مورد حمایت سرمایه داری داخلی و محافل اقتصادی خارجی، «فلیپه کالدرون» با کاندید چپگرا، از «حزب انقلابی مکزیکی» به مبارزه انتخاباتی وارد شدند که با توجه به حمایت دولت راست مکزیکی از تقلب های آشکار انتخاباتی طرفداران «فلیپه کالدرون» و حتی با وجود اعتراف قوه قضائیه مکزیکی به موضوع تقلبات و تاکید آن بر امکان پیروزی «لویز» کاندید چپگرا در شرایطی برابر و غیر توطئه آمیز، بالاخره با وجود اعتراضات چندین ماهه مردم، «فلیپه کالدرون» به کرسی ریاست جمهوری نشاند. توطئه انتخاباتی محافل راست مردم زحمتکش مکزیکی را به سوی اعتراضات دیگری سوق داد. هنوز ۶ ماه از تقلبات انتخاباتی ریاست جمهوری و حضوردائم طرفداران لویزو هوادارانش در خیابان های شهر نگذشته بود که جرقه ای را که ده ماه قبل از انتخابات با تظاهرات مسالمت آمیز مردم جان به لب رسیده سرکوب شده بود شعله ور شود. مردم اوخاکا که در دو سال قبل و در انتخابات ایالتی با ترفند های مرسوم محافل راست مجبور به تحمل فرمانداری وابسته به منافع بورژوازی بزرگ و قاچاقچیان عمده ی مواد مخدر، بنام «اولیسس رویز» شده بودند، در ۱۶ اکتبر جهت احقاق حقوق پامال شده خود دست به تظاهرات زدند. در روز ۲۷ اکتبر ۲۰۰۶ شبه نظامیان وابسته به دولت با حمایت اولیسس رویز، مسلحانه به تظاهرات ۷۰ هزار معلم مدارس ابتدائی شهر "اوخاکا" حمله کردند.

راهپیمائی اعتراض معلمان با یورش نیروهای نظامی مستقر در پادگان شهر به خون آغشته شد.

در اثر این حمله نظامی به تظاهرکنندگان ۴ نفر کشته شدند. یک نفر از کشته ها روزنامه نگار و ۳ تن دیگر معلم بودند، ۲۰۰ نفر نیز در این تظاهرات مجروح شدند. مردم خواستار استعفای فرمانده نظامی فاسد مستقر در پادگان شهر و استاندار شدند. ارتش زاپاتیستی طی اطلاعیه ای خواستار کمک مردم به معلمان اعتصابی شد. مردم شهر شورای خلقی تشکیل داده و اداره شهر را در اختیار خود گرفته و شهر را سنگر بندی کردند. شورای خلقی شهر (APPO)، رادیویی را از طریق دانشگاه شهر راه اندازی کرد و بدین طریق ارتباط ها را تنظیم کرد.

جوانان خشمگین همچنان، در اعتراض به وحشیگریهای پلیس، در محلات مختلف شهر تجمع شده و با پرتاب چوب، سنگ و آتش زدن لاستیک با ماموران به زدوخورد می پردازند. کمیته اعتصاب معلمان، استاندار این منطقه را مسئول اصلی سرکوب این اعتراضات دانسته و استعفای او را یکی از شروط اصلی پایان یافتن اعتراض ها اعلام کرد. «لوپز» کاندیدای چپگرای انتخابات ریاست جمهور از حزب انقلابی مکزیکی و طرفداران او نیز شدیداً از این اعتراض های مردمی حمایت می کنند.

این تظاهرات ۹ ماه است که در اوخاکا ادامه دارد. نیروهای انتظامی - امنیتی در طول ۹ ماه گذشته قادر نبوده اند که اعتراضات عمیقاً مردمی این شهر را سر کوب کنند. آنچه که مسلم است این است که این اعتراض به عنوان نقطه عطف دیگری در تاریخ مبارزات نیرو های چپ و سوسیالیست مکزیکی ثبت خواهد شد. کشور مکزیکی یکی از مناطق پر تلاطم آمریکای جنوبی است. منطقه ای در تب و تاب سمگیری سوسیالیستی است. اکنون سؤال این است: مکزیکی چه وقت به زنجیره منطقه ای کشورهای با دولت سوسیالیستی خواهد پیوست؟

راه توده ۱۲۴ ۲۴،۰۲،۲۰۰۷